

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۲۰/۱۲/۱۲

عبدالباري جهاني

د علامه اقبال څلوريځي څلورمه برخه

نه په غم کي د انجام يم نه آغاز له چا پوښتمه
توله راز يم د رازونو د جهان په لټه يمه
که پرده له حقيقته يوه ورځ کړي چيري پورته
زه هغه افسانې غواړم زه يې بيا پيدا کومه

چي د غره پر تورو تيرو تورو کانو دي نظر کړ
برکت ستا د آرزو وو چي له کانو دي گوهر کړ
پام په زرو ځان تول نه کړي اي د سرو زرو غلامه
دا هم ستا د نظر زور وو چي يې توري خاوري زر کړ

ړوند انسان ده غوره کړي بندگي د انسانانو
خپل گوهر يې نذرانه کړ د شاهانو سلطانانو
په خصلت د غلامی يې خپل مقام تر سپيو ټيټ کړ
سپي مي هيڅ نه دی ليدلی بندگي چي کړي د سپيانو

نا اميده چي هيڅ نه سي د ختین وجود له تللو
بي باوره يې جلوه ده د شېبې د پاتېدلو
په يوه ورځ يې تمام کړي د وجود په کارخانه کي
چي فطرت يې تکل وکړي له عدمه د تراشلو.

نه من انجام و نه آغاز جويم
همه رازم جهان راز جويم
گر از رود حقيقت پرده گيرند
همان افسانه ها را باز جويم

اگر کردي نگه بر پاره سنگ
ز فيض آرزوی تو گهر شد
به زر خود را مسنج ای بنده زر
که زر از گوشه چشم تو زر شد

آدم از بی بصري بندگي آدم کرد
گهري داشت ولي نذر قباد و جم کرد
يعني در خوی غلامي ز سگان خوار تر است
من ندیدم که سگی پیش سگي سر خم کرد

مشو نوميد ازین مشتی غباری
پریشان جلوه ای ناپایداری
چو فطرت میتراشد پیکری را
تمامش میکند در روزگاری

د پاڼو شمېره: له 1 تر 1